

En, hoe gaat het NU met...

& Martijn & Marlies?

MARTIJN EN MARLIES UIT DE TWEDE SERIE BOER ZOEKT VROUW ZIJN NOG STEEDS TOT OVER HUN OREN VERLIEFD. HOE GAAT HET NU MET ZE EN HOE ZIET HUN LEVEN ERUIT NA HET GROTE BOER ZOEKT VROUW-AVONTUUR?

Bij het verkennen van het erf komen er direct beelden naar boven uit de tweede serie van het populaire televisieprogramma Boer zoekt vrouw. Marlies die met haar Unimog het terrein oprijdt voor haar allereerste bezoek aan de boerderij en de uitgestrekte weilanden achter de grote ligboxenstal waar Martijn en zijn (toen

nog) drie vrouwen heel wat uurtjes hebben doorgebracht passeren de revue. Het kan niet anders, ik ben op het goede adres! Na een hartelijke begroeting (waar de hond net zo hard aan meedoet) strijken we neer in de keuken. Echt een keuken zoals je op een boerderij verwacht. Een grote tafel met veel stoelen waar bij minder mooi

weer iedereen bij elkaar komt om tijdens de pauzes koffie te drinken, een groot aanrecht met boven de keukenkastjes een elektrische vliegenvanger die overuren draait en verder vooral veel ruimte. Als trouwe Boer zoekt vrouw-kijker met een eigen voorliefde voor het boerenbedrijf voelt het vertrouwd om hier te zitten.

‘Martijn is nog altijd tussen de koeien en op het land te vinden.’

Twee jaar verkering!

Op de vraag hoe het met ze gaat krijg ik een volmondig: "Goed! 1 augustus hadden we al twee jaar verkering!" Als Marlies dit zegt beginnen haar ogen te stralen. Ze heeft in de periode na Boer zoekt vrouw haar studie Marketing en consumentengedrag in Wageningen afgerond, die door alle hectiek rondom het programma een jaar vertraging gehad. Sinds kort is ze bezig met het opstarten van haar bedrijf Marliez. Waarin ze op het gebied van communicatie ondersteunende diensten aanbiedt aan bedrijven in de agrarische sector. Haar website is onder de naam www.marliez.com te bezoeken. Op de zaterdag werkt ze bij haar ouders op de boerderij waar ze een jongen met licht autisme

begeleidt waar ze zelf na haar studie ook weer is gaan wonen. Martijn is nog altijd tussen de koeien en op het land te vinden. Zijn 120 koeien moeten elke dag twee keer gemolken worden. De verbouw van maïs komt ook voor zijn rekening, evenals het hooien en inkuilen.

Het allermooiste

Deelname aan het programma is nog steeds duidelijk merkbaar. Na anderhalf jaar is het nog steeds: "Hee boer Martijn!" of: "Hee Marlies!" wanneer ze een kroeg binnenstappen. In het begin was dit zeker voor Marlies even wennen. Ze maakte veel meer deel uit van het openbare leven dan Martijn en werd daardoor ook veel meer opgemerkt dan hij. "Dat was soms best vermoeiend, omdat je het gevoel hebt niet meer anoniem te zijn. Ook heel vreemd, je hoeft je aan niemand meer echt voor te stellen want de mensen kennen je al. Aan de andere kant is het ook wel makkelijk, want je hebt gelijk een ingang voor een gesprek en er gaan deuren voor je open die anders dicht waren gebleven. Maar

het allermooiste is natuurlijk dat we er elkaar aan hebben overgehouden." De relatie tussen de twee voelt heel natuurlijk. "Het was heel vanzelfsprekend dat we bij elkaar kwamen en voor ons gevoel zou het niet anders zijn gegaan als we elkaar op een andere manier waren tegengekomen. We zijn altijd gebleven wie we waren en dat is heel belangrijk.

Bekende Nederlanders

Dat je plotseling een bekende Nederlander bent realiseer je je pas tijdens en na de uitzendingen. Neem nou ons bezoek aan het radioprogramma van Giel Beelen bijvoorbeeld. Eerst zagen we Giel als onbereikbare bekende Nederlander en een dag na de laatste uitzending zaten we opeens zelf in zijn programma." Beiden beamen dat als ze van tevoren geweten hadden hoe het zou lopen dat ze dan niet zo lang gearzeld zouden hebben aan het programma deel te nemen. "Er was tijd genoeg om elkaar te leren kennen. Vooral als de camera's niet draaiden. Dat was wel eens heftig want er zaten dagen bij van wel 23 uur. Je kunt van tevoren niet in-

schatten wat dat met je doet. Het is ook moeilijk uit te leggen. Er zijn maar 15 boeren in Nederland die datzelfde gevoel kennen. Daarom is het heel prettig dat we de andere deelnemers aan het programma nog regelmatig zien."

In de armen sluiten

De dagen van Martijn zijn goed gevuld. Om zeven uur 's ochtends begint hij met melken terwijl de laatste melkronde om negen uur 's avonds is afgerond. In de tussentijd is hij druk met voeren, verzorgen en werken op het land. "Maar als het negen uur is kan ik ons Marlies in de armen sluiten." zegt hij een beetje verlegen. Marlies ziet zichzelf als parttime boerin. Dat wil ze ook graag zo houden. Ze verleent hand- en spandiensten wanneer dat nodig is. "Met een eigen bedrijf kun je veel makkelijker die combinatie maken omdat je de tijd zelf kunt indelen. Mijn bedrijf en de boerderij zijn twee prachtige werelden die heel dicht bij elkaar liggen. En als ik voor mijn bedrijf aan het werk ben en tussendoor zin heb om Martijn even te zien dan spring ik snel op de tractor om hem op het land op te snorren".

Handen uit de mouwen

Als ik naar steekwoorden vraag over het platteland zegt Martijn dat hij aan denkt aan vrijheid, natuur, groen en rust. Marlies vult dit nog aan met ruimte, gemoe-

je met levende dieren werkt moet je altijd wat regelen voordat je een dagje weg kunt. Gelukkig hebben we een achterban waar we op terug kunnen vallen maar het komt ook wel eens voor dat we op het punt staan om ergens naar toe te gaan en dat er een koe moet kalven. Dan gaat dat kalf echt voor".

Groenten uit de grond

Marlies heeft nog wel wat plannen in de kast liggen. In de toekomst wil ze nevenactiviteiten ontwikkelen op de boerderij. Ze wil graag dat kinderen meer betrokken raken bij het plattelandsleven. "Laat ze maar lekker buiten spelen. Er zijn zoveel kinderen die veel achter de computer zitten en niet meer weten wat écht buiten spelen is. Ik wil ze laten ervaren hoe heerlijk het is om met je neus in de wind buitenactiviteiten te ondernemen. Verder is het belangrijk dat ze leren dat er een heel verhaal zit achter het eten dat ze op hun bord krijgen. Groente komt niet uit een zakje dat je in de supermarkt koopt, maar uit de grond. Daar gaat een heel proces aan vooraf. Dat proces is leuk om aan de kinderen mee te geven."

‘Het is prettig dat we de andere deelnemers nog regelmatig zien.’

De hamvraag

Natuurlijk ben ik ook benieuwd of ze 'al plannen hebben.' En ja, die hebben ze! Als ik een punt achter deze aantekening zet zegt Martijn: "Zo, en nu weer aan het werk. De koeien wachten."